

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)
8. januar 2003

Forenede sager T-94/01, T-152/01 og T-286/01

Astrid Hirsch m.fl.
mod
Den Europæiske Centralbank

»Tjenestemænd – ansatte ved Den Europæiske Centralbank – artikel 19 i ansættelsesvilkårene – uddannelsestillæg – afslag på tildeling til ansatte, som ikke er berettiget til udlandstillæg i henhold til nævnte ansættelsesvilkårs artikel 17 – princippet om forbud mod forskelsbehandling«

Fuldstændig gengivelse på tysk II - 1
Fuldstændig gengivelse på engelsk II - 27

Angående: I sag T-94/01, en påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 25. september 2000 om afslag på at tildele sagsøgeren uddannelsestillæg til dækning af udgifterne i forbindelse med hendes søns undervisning på Internationale Schule Frankfurt, i sag T-152/01, en påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 15. februar 2001 om afslag på at tildele sagsøgeren uddannelsestillæg for hendes to sønner, og, i sag T-286/01, en påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 6. juni 2001 om afslag på at tildele sagsøgeren uddannelsestillæg til hendes børn.

Udfald: Sagerne T-94/01, T-152/01 og T-286/01 forenes med henblik på domsafsigelsen. I sag T-94/01: Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 25. september 2000 annulleres. I øvrigt frifindes Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Centralbank betaler sagens omkostninger. I sag T-152/01: Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 15. februar 2001 annulleres. I øvrigt frifindes Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Centralbank betaler sagens omkostninger. I sag T-268/01: Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 6. juni 2001 annulleres. I øvrigt frifindes Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Centralbank betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

- 1. Tjenestemænd – søgsmål – betingelser for antagelse til realitetsbehandling – ufravigelige procesforudsætninger – undersøgelse ex officio
(Rettens procesreglement, art. 113)*
- 2. Ulovlighedsindsigelse – retsakter, hvis ulovlighed kan gøres gældende – artikel 19 i ansættelsesvilkårene for de ansatte i Den Europæiske Centralbank
(Art. 241 EF)*
- 3. Fællesskabsret – principper – ligebehandling – forskelsbehandling – skønsebeføjelse – vilkårlig eller åbenbart uhensigtsmæssig differentiering*
- 4. Tjenestemænd – ansatte i Den Europæiske Centralbank – vederlag – børnetilskud – uddannelsestillæg – tildeles kun ansatte, der er berettiget til udlandstillæg med den højeste sats – ulovligt*

[Ansættelsesvilkårene for de ansatte i Den Europæiske Centralbank, art. 9, litra c), og art. 19]

1. Da betingelserne for antagelse til realitetsbehandling af søgsmål udgør ufra-
vigelige procesforudsætninger, kan Retten i henhold til procesreglementets
artikel 113 undersøge dem ex officio. Rettens kontrol er ikke begrænset til kun at
omfatte parternes afvisningspåstande.

(jf. præmis 16)

Henvisning til: Retten, 6. december 1990, sag T-130/89, B mod Kommissionen, Sml. II, s. 761, præmis 13; Retten, 25. maj 2000, sag T-173/99, Elkaim og Mazuel mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 101, og II, s. 433, præmis 19.

2. Artikel 19 i ansættelsesvilkårene for de ansatte i Den Europæiske Centralbank, hvorefter kun de ansatte, der har ret til udlandstillæg med den højeste sats, er berettiget til uddannelsestillæg, udgør en almenyldig bestemmelse, som de ansatte i Den Europæiske Centralbank må tåle konsekvenserne af, uden at de kan påstå bestemmelsen annulleret i henhold til artikel 230 EF. En ulovlighedsindsigelse rettet mod denne bestemmelse kan derfor fremmes til realitetsbehandling.

(jf. præmis 48-50)

Henvisning til: Domstolen, 6. marts 1979, sag 92/78, Simmenthal mod Kommissionen, Sml. s. 777, præmis 39; Retten, 26. oktober 1993, forenede sager T-6/92 og T-52/92, Reinarz mod Kommissionen, Sml. II, s. 1047, præmis 56; Retten, 27. oktober 1994, sag T-536/93, Benzler mod Kommissionen, Sml. Pers.I-A, s. 245, og II, s. 777, præmis 31; Retten, 20. september 2001, sag T-171/00, Spruyt mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 187, og II, s. 855, præmis 53 og 62.

3. Princippet om forbud mod forskelsbehandling eller ligebehandlingsprincippet, der udgør et grundlæggende retsprincip, er til hinder for, at sammenlignelige situationer behandles forskelligt, eller at forskellige situationer behandles ens, medmindre en sådan forskellig behandling er objektivt berettiget. På et område, hvor der udøves et frit skøn, tilsidesættes dette princip, hvis den pågældende institution foretager en vilkårlig eller åbenbart uhensigtsmæssig differentiering i forhold til det mål, der forfølges med ordningen.

(jf. præmis 51)

Henvisning til: Domstolen, 8. oktober 1986, sag 91/85, Christ-Clemen m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 2853, præmis 10; Domstolen, 28. juni 1990, sag C-174/89, Hoche, Sml. I, s. 2681, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis; Retten, 30. september 1998, sag T-164/97, Busacca m.fl. mod Revisionsretten, Sml.Pers. I-A, s. 565, og II, s. 1699, præmis 49.

4. I den generelle opbygning af den ordning med uddannelsestillæg, som gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i Fællesskaberne, og som Den Europæiske Centralbank skal tage hensyn til i medfør af artikel 9, litra c), i ansættelsesvilkårene for Bankens ansatte, har de pågældende tillæg til formål at give hver tjenestemand eller midlertidigt ansat muligheden for at sikre sine børns skolegang og studier.

I den forbindelse bemærkes, at selv om Den Europæiske Centralbank lovligt kan tage hensyn til, at det forhold, at der ikke findes en Europaskole, bevirker, at det i almindelighed medfører, at skolegangen for et barn af en ansat, der får udbetalt udlandstillæg med den højeste sats, indebærer flere udgifter end for skolegangen for et barn af en ansat, der ikke får udbetalt dette tillæg, er den omstændighed, at ydelsen af uddannelsestillægget gøres betinget af, at den ansatte får udbetalt dette udlandstillæg, i strid med proportionalitetsprincippet og kan være i strid med ligebehandlingsprincippet.

Da tillægget ikke udgør et fast beløb, men afhænger af de faktiske uddannelsesudgifter, svarer den sammenhæng mellem udlandstillægget, hvorved der ved fastsættelsen af dettes størrelse allerede tages hensyn til de familiemæssige byrder, og uddannelsestillægget til et valg af et kriterium, der ikke står i rimeligt forhold til det formål, der forfølges, bl.a. fordi de udgifter, som en ansat, der får udbetalt udlandstillæg, afholder til sine børns skolegang, ikke konsekvent er højere end dem, der afholdes af den ansatte, der ikke får udbetalt dette tillæg, og muligheden for en harmonisk integration af en ansats barn i det offentlige, gratis eller billige, uddannelsessystem på Bankens sæde ikke på nogen måde nødvendigvis er forbundet med den pågældendes tjenesteretlige stilling i relation til udlandstillægget.

For så vidt som retten til uddannelsestillæg i henhold til artikel 19 i ansættelsesvilkårene for de ansatte i Den Europæiske Centralbank alene tilkommer de ansatte, der får udbetalt udlandstillæg med den fulde sats, men ikke de ansatte, der ikke får udbetalt dette tillæg, er bestemmelsen i strid med ligebehandlingsprincippet og således ulovlig.

(jf. præmis 53-72)

Henvisning til: Domstolen, 14. juli 1983, forenede sager 152/81, 158/81, 162/81, 166/81, 170/81, 173/81, 175/81, 177/81-179/81, 182/81 og 186/81, Ferrario m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 2537, præmis 10; forslag til afgørelse fra generaladvokat Jacobs i den sag, hvor Domstolen afsagde dom den 10. oktober 1989, sag 201/88, Atala--Palmerini mod Kommissionen, Sml. s. 3109, på s. 3114, punkt 11.